

[Fløtkiær.]

træde eventuelle Hverv, for saa vidt som disse ikke beslægtet vedkommendes Arbejdskraft i et saadant Omfang, at det kan blive til Skade for Arbejdet i Priskontrolraadet. Den højtærede Minister har Ret i, at selv om man vilde kræve en saadan Nedlæggelse af Hverv, vilde det i de allerfleste Tilfælde kun betyde, at disse blev holdt aabne for den paagældende, til efter at Priskontrolraadets Arbejde er endt. Og at dette skulde give vedkommende større Uafhængighed, kan jeg ikke se. Det hele maa staa og falde med vedkommendes ærlige og redelige Indstilling i selve Sagen.

I øvrigt er det glædeligt at notere, at den højtærede Handelsminister har en god Presse. Jeg tror, at han er i god Kontakt med de forskellige Befolkningsgrupper, og dette er af ikke ringe Værdi i en Tid, hvor den Post, som den højtærede Handelsminister beklæder, er en i allerhøjeste Grad vanskelig og udsat Post.

Man kan ikke paastaa, at Priskontrolraadet i den Tid, der er forløbet, er blevet populært, men man maa understrege selve Opgavens uhyre Vanskelighed. Der har vel ogsaa været Tilfælde, hvor Priskontrolraadet har nølet med at gribe ind af Frygt for at træffe en forkert Afgørelse, som kunde komme til at skade i Stedet for at gavne.

Priskontrolraadets Hovedopgave — lad det være sagt tydeligt og klart — skal helt og holdent være at kontrollere og gribe ind over for Misbrug i den foreliggende Situation, hvor den normale Konkurrence er ophørt, og hvor Varemangel kan medvirke til en uberettiget Prisstigning. Her maa Priskontrolraadet helt og holdent gaa op i den Opgave at værne Forbrugernes Interesser.

Opgaven vanskeliggøres imidlertid ved, at der er saa uhyre mange og vidtspændende Felter med Masser af Detailler og specielle Forhold, som maa tages i Betragtning, hvis man vil undgaa at gribe forkert ind. Man maa være opmærksom paa, at ligesom det er farligt for Priskontrolraadet ikke effektivt nok og med tilstrækkelig Kyndighed at sætte ind over for urimelig og ulovlig Avance, er det ogsaa farligt for Priskontrolraadet at træffe forkerte Afgørelser, som kan komme til at bevirke kunstig Varemangel, Vanskeligheder i Omsætningen og ikke mindst en Svækkelse af Raadets Myndighed og Anseelse. Og jeg har Indtrykket af, at Priskontrolraadet i visse Tilfælde har været stillet over for Opgaver, som det har haft svært ved at klare.

Tager man f. Eks. Handelen med indenlandsk Brændsel, kunde jeg nævne en Række

Tilfælde, hvor man efter min Formening ikke har været saa helt heldig.

Jeg kan f. Eks. nævne Brunkul. Her har det i det praktiske Liv vist sig, at Brunkul ikke er en Salgsvarer af nævneværdigt Omfang her i København, saafremt man ikke har Ret til at rense og genharpe Brunkullene efter Modtagelsen fra Jylland. Man har forsøgt at faa Priskontrolraadet til at godkende, at Varen, Brunkul, blev sorteret efter Køberens Behov. Man har fra Branchens Side saa stærkt som muligt gjort Priskontrolraadet opmærksom paa, at det ikke er Omkostningerne ved Genharpning, som Importørerne ønsker dækket, men derimod den Mindrepris, som opnaas ved Salget af den ved Genharpningen fremkomne Afharpning, hvilken Mindrepris man ønsker lagt over paa de genharpede, rene Varer. Selve Omkostningerne ved Harpningen, hvorved tænkes paa den ekstra Arbejdsløn paa Pladsen, Elektricitet til Maskinerne, Afskrivning og Forrentning af Maskinanlæggene etc. etc., er man villig til selv at afholde ud af det Beløb, der er beregnet til Bruttoavance, Omkostninger og Avance.

Dette er saa meget vigtigere, som man har hævdet over for Priskontrolraadet, at den ønskede Løsning af Spørgsmaalet, hvorefter man skulde have Lov til at lægge Afharpningstab, Mindreprisen paa Afharpningen, over paa de renharpede Varer, vil kunne praktiseres ved en rent administrativ Fortolkning af den gældende Bekendtgørelse om Brunkul og uden nogen Ændring af denne, til Trods for at den gældende Bekendtgørelse netop siger, at det Beløb, der gives Forhandlerne, er til Dækning af Avance og Omkostninger, herunder ogsaa Omkostninger ved eventuel Genharpning. At Bestræbelserne herfor ikke er lykkedes, har medført en efter min Mening i høj Grad beklagelig Situation, idet Afsætningen af Brunkullene er faldet saa voldsomt i København, fordi en Række Forbrugeres Kedelsystem er af den Beskaffenhed, at de nødvendigvis maa have Brunkullene renharpede. Da dette som nævnt ikke har været muligt, tabes der i Øjeblikket meget store Beløb af Sælgerne i København og af Producenterne ved Brunkulslejerne i Jylland. Adskillige Brunkulslejer har standset eller truer med at standse Produktionen. Brunkullene har hobet sig op, uden at der kan findes Afsætning for dem, og mange Firmaer maa bruge ret betydelige Beløb til at købe sig fri for de Kontrakter, som man i Foraaret har sluttet, ud fra den naturlige Opfattelse, at det kun